GYÜMÖLCSOLTÓ BOLDOGASSZONY KÁPOLNA
1113 Budapest, Bocskai út 67.

HETI HÍRADÓ

2020. szeptember 13 – 20.
990. szám

▪ Kápolnaigazgató: Kelemen Imre ▪ Lelkészi szolgálat: Müller György ▪
▪ Telefon: +36 30 179 5411 ▪ E-mail: atyamgy@gmail.com ▪ Levélcím: 1113 Budapest, Karolina út 37/b ▪
▪ Honlap: www.karolinaegyesulet.hu ▪ Lelkipásztori ügyelet a kápolnában a szentmisék után ▪

NAPTÁR

dátum	szent-mise	miseszándék	napi olvasmányok	szentség-imádás	ünnepek	egyéb
9.13. Vasárnap	8 ½ 10 11 este 7	† Gizella † Zoltán	Sir 27,30-28,7 Róm 14,7-9 Mt 18,21-35		Évközi 24. vasárnap	A ½ 10-es szentmisén Kelemen Imre atya, az új kápolnaigazgató mutatkozik be. 11-től 14-ig lomtalanítás.
9.14. Hétfő	7		Szám 21,4-9 Fil 2,6-11 Jn 3,13-17	du. 5–7	SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA	
9.15. Kedd	7		1Kor12,12-14.27-31 Lk 7,11-17	du. 5–7	FÁJDALMAS SZŰZANYA	
9.16. Szerda	7		1Kor 12,31-13,13 Lk 7,31-35	du. 5–7	SZENT KORNÉL ÉS CIPIRÁN	
9.17. Csütörtök	7	élő unokák	1Kor 15,1-11 Lk 7,36-50	du. 5–7	BELLÁRMIN SZENT RÓBERT	
9.18. Péntek	7		1Kor 15,12-20 Lk 8,1-3	du. 5–7		
9.19. Szombat	7 este 6	igeliturgia élő és † meghalt családtagok	1Kor 15,35-37.41-49 Lk 8,4-15			
9.20. Vasárnap	8 ½10 11 este 7	† Mária, Sándor, Mária, Miklós	Iz 55,6-9 Fil 1-20a.24-27a Mt 20,1-16a		Évközi 25. vasárnap	11: Elsőáldozás este 8: Gitáros dicsőítés

KÖZÖSSÉGÜNK ÉLETE

Kápolnánkban **így vigyázunk egymásra** a járvány idején:
- A kápolnában csak orrot és szájat is befedő **maszkban vagy kendőben tartózkodunk**.
- Belépéskor **fertőtlenítjük a kezünket**.
- Igyekszünk tartani a szociális távolságot (1,5–2m).
- Csak **tünetmentesen** veszünk részt a liturgiákon.
- Csak kézbe áldozunk.
- A szentmisén nem fogunk kezet.
- A perselyadományokat a szentmise végén gyűjtjük.
- A szentmisék alatt is szellőztetünk.
- A kápolnát minden szentmise előtt fertőtlenítjük.

A zsúfoltság elkerülése érdekében szeptember 13-tól kezdődően vasárnap délelőtt 11-kor is lesz szentmise, amelyre elsősorban **a családokat, fiatalokat várjuk.** Az idősebbeknek továbbra is a szombat esti 6 órás, vagy a vasárnap reggel 8 órás szentmisét javasoljuk.

Kérjük, hogy aki **szeptember 13-án a fél 10-es, Kelemen Imre atya bemutatkozó szentmiséjére** szeretne jönni, regisztráljon ezen a linken:
https://forms.gle/xRtndMksvvSJdenXA

Szeptember 20-án, a 11-es szentmise keretében 11 gyermek lesz elsőáldozó. Kérjük, hogy erre a szentmisére kivételesen csak az elsőáldozók családjai jöjjenek. A fél 10-es misére regisztráció ezen a hétvégén nem szükséges.
Szintén **szeptember 20-án, az esti 7-es mise után gitáros dicsőítő ima** lesz, Csernus Misi vezetésével.

A Karolina út 33/a sz. alatti Karolina Egyesületi helyiség (iroda) eladása után annak a kulcsai kidobhatóak, kivéve a társasház bejárati kulcsát. Kérem, hogy akinél van még ilyen kapukulcs (Egyesület, cserkészek, hitoktatók, Karitász stb.), haladéktalanul szolgáltassa vissza számomra. *Végh Pál, közös képviselő*

Szeptember 13-án vasárnap lesz a **lomtalanítás** a környéken. **Szeretnénk kérni minél több segítő kezet** a SarokPont pincéjének kipakolásához, 11–14 óra között. Átöltözési lehetőség van.
Szabó Zsolt Szabsi (30/676-9452)

A **kápolnatakarítást** szeptember 11-én cserkészek, szeptember 19-én pedig a Vasbányai és Alpár család vállalta. Köszönjük. *Futakfalvi Bea*

A cserkészcsapat hírei:
A szeptemberben induló **új őrsökbe** még várjuk az első és másodikos gyerekek jelentkezését. Jelentkezés és információ:
Márki Léna kiscserkész rajparancsnok: markilena@gmail.com
Somosi Hanga és László Karolina, induló lány őrs vezetői: karolina.hanga@gmail.com
Orbán Gyula, induló fiú őrs vezetője: gyula.orban2005@gmail.com

A HÉT LITURGIÁJA

Olvasmány: Sir 27,30-28,7
Téma: *Csak az nyer bocsánatot Istentől, aki maga is megbocsát megbántóinak.*
Sirák könyve számos utasítást ad arra, hogy ne nehezteljünk embertársainkra és ne éljünk bosszúvággyal irántuk. A bölcsesség-író annyiban még hű az Ótörvény eszméihez, hogy nem veti el a megtorlást. Számol a bosszú bevett módjával a maga életében. Annál meglepőbb, amit a bosszúszomjról mond: „Csak a bűnös ragaszkodik ehhez” (27,30), ugyanaz, „aki elvárja, hogy Isten megbocsásson neki.” (28,3) Az intés: „Bocsáss meg, és te is bocsánatot kapsz!” – már evangéliumi. A Miatyánkot idézi eszünkbe. Az Ószövetség hívének is elég oka volt, hogy megbocsásson felebarátjának. „Gondolj a halálra, a parancsokra, a Legfenségesebb szövetségre!” (Sir 28,6-7) Az isteni megtorlás visszatarthatja a bosszúszomjast, de a hála és Isten követése is lehet indíték. A „szövetség” története az isteni türelemnek és megbocsátásnak hosszú sora.

Szentlecke: Róm 14,7-9
Téma: *Életünkben és halálunkban egyaránt az Úré vagyunk*
Itt nincs intés, csak ritmusszerű kijelentések; mint régi liturgikus szöveg-töredékek. E mondatok azonban élő helyzetről szólnak. A római egyháznak voltak „gyöngéi és erősei”. A magukat „erősnek” érző többség olyanokat hívott „gyöngének”, akik kötelességüknek hitték a hústól és bortól való tartózkodást, és ragaszkodtak jó pár hagyományos zsidó szokáshoz. Pál nem helyesli ezeket, de a meghasonlást sem, vagy az egyformaság kényszerét sem. Magát az „erősekhez” sorolja, és szabadnak érzi a „gyöngék” aggályaitól. De a lényegtelen véleménykülönbségeknél fontosabb a tény, hogy Krisztus mindenkit egyformán szeret, mindenkiért meghalt, mindenkit magához fogad. Mindenki az Ő halálába és föltámadásába keresztelkedett: Ő az Egyház élő középpontja.

Evangélium: Mt 18,21-35
Téma: *Jézus tanítása szerint újból és újból meg kell bocsátanunk az ellenünk vétkezőnek*
Mi is megbocsátunk... Megbocsátani többféleképpen lehet. Nagyvonalúan, fölényesen: „Ugyan kérem, szót sem érdemel!” Vértanú-képpel, szenvelegve: „Lám, ekkora kárt, fájdalmat okoztál. Nem, nem haragszom, de a sebeim véreznek.” Gőgösen: „Nem veszlek annyiba, hogy képes volnék haragudni rád. Mindig tudtam, mi lakik benned, most végre te is rájöhetsz arra, hogy ki vagyok én.” Bakafántosan: „Megbocsátok, de kérj bocsánatot!” Vagy hajszoltan, kényszeredetten: „Megbocsátok, mert ez a kötelességem. De felejteni, azt nem tudok.” És mohón: „Megbocsátok, de számítok arra, hogy mindent sokszorosan jóváteszel.” A megbocsátásnak ezek a formái torzképek, egy alapvető keresztény „erénynek” – a valóságban sajnos nagyon gyakran előforduló – torz és kompromittáló utánzatai. „Kegyetlen kegyelem” az ilyenfajta megbocsátás, még ha jóindulatból fakad is, sosem építő, boldogító nagylelkűség, igen sokszor egyenest a kegyetlenségnek valamiféle perverz változata. A bűnöst nemhogy kiemelné a nyomorúságából, inkább még mélyebbre taszítja. Aki a „megbocsátásnak” csak efféle változataival találkozott, annak könnyen elmehet a kedve attól is, hogy „megbocsásson”, attól is, hogy mások bocsánatára számot tartson. Az ilyen ember szokta mondogatni: „Jobb egy tisztességes ellenség tucatnyi hazug jó barátnál. Egészségesebb a harag és a megtorlást igénylő szemet szemért, fogat fogért metsző hideg szele ennek a megbocsátásnak miazmás, köhögtető légkörénél.” Az evangélium-olvasó ember mégsem feledheti, hogy Jézusnak alapkövetelése volt, majdnem az egyetlen, amelyből soha semmi áron nem engedett, hogy az, aki tanítványának mondja magát, hajlandó legyen megbocsátani az ellene vétkezőnek. „Hétszer?” – kérdezte Péter. „Hetvenszer hétszer” – hangzott Jézus felelete. De a parancshoz Jézus példát és motivációt is adott. Mikor a tékozló fiú atyjáról beszélt, vagy amikor maga fordult a házasságtörő asszonyhoz: „Én sem ítéllek el. Menj, és többé ne vétkezzél!” A krisztusi megbocsátás nem a rossznak udvarias hallatlanra vétele vagy éppen kimosdatása. A bűn bűn, a sértés, kár, ártalom megoldásra vár, nem arra, hogy egyszerűen fátylat borítsanak rá. A krisztusi megbocsátás Istenre nyílik, még ha nem emlegeti is ezt föltétlenül. Arra, aki „nagyobb a mi szívünknél”, és eléggé hatalmas ahhoz, hogy jóvátegye a bűn-okozta roncsolásokat – a megsértettben és a sértés szerzőjében egyaránt. És a krisztusi megbocsátás testvéri mozdulat. A testvér a kegyelem egét úgy nyitja az esemény és a benne részesek fölé, mint maga is kegyelemre szoruló. „Szolgatárs”, aki az evangéliumi példabeszéd szerint maga is adósság-elengedésre szorul, az irgalom erőterében él, hogyne igyekeznék tehát irgalmasnak bizonyulni. A testvér testvére bűnében mindig bűnrészes is. „Mi bűnösök” nemcsak hasonlítunk egymáshoz abban, hogy irgalomra szorulunk, hanem felelősek is vagyunk egymásért. Valamelyest az én vétkem az a vétek is, amely ellenem irányul. A megbocsátásnak ez a krisztusi módja elsősorban lelkület kérdése. Nem a külsőségeit kell ellesni, lehet megtanulni, hanem a belső tartalmát. De azt tanulni kell, mert senki sem születik rá. A hit, az élet megrendüléseit Istenhez emelő, imádságos-elmélkedő gyakorlat alakíthatja ki. S ha valaki úgy érzi, hogy képtelen rá? Igyekeznie kell, és kérnie a hozzá szükségeseket. A külső formát azután – nagyon- nagyon változatosan – magától teremti meg ez a belső tartalom. Talán ügyetlenül, tapogatózva, de nemegyszer váratlan zsenialitással is. Néha szavak nélkül kell megbocsátani. Érteni a szavakban ki nem fejezett bánat és a jóvátételre igyekvő szándék apró jeleit, s jelekkel felelni a jelekre. Felejteni ott, ahol feledésre van szükség, megróni máskor azt, akinek szüksége van a megrovásra. Az igazi megbocsátás, mint a szeretet általában, intelligens és leleményes. És alázatos is, legfőképpen talán alázatos.
(Jelenits István: Élet és evangélium, 49)